

ΤΗ Ε' Τ'ΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Άγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς το, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Άγίων.

Ὕχος πλ. δ'

Ωτοῦ παραδόξου θαύματος

Γάλακτι τραφεὶς ἀσκήσεως, διὰ βασάνων πολλῶν, Γαλακτίων καὶ θλίψεων, εἰς Χριστοῦ κατήντησας, ἥλικίαν γενόμενος, δεκτὴ θυσία, τέλειον σφάγιον, τὴν αὐθαιρέτω ὄρμὴ πανόλβιε. Ὡ τῆς ἐδραίας σου, καὶ βεβαίας πίστεως! δι' ἡς Θεοῦ, ἔτυχες Θεούμενος, νὺν τελεώτερον.

Ἐπιστημόνως ἔζήτησας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, ταὶς αὐτοῦ λαμπρότησι, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καταυγασθεῖσα Θεομακάριστε, καὶ καθελοῦσα στερραῖς ἐνστάσεσι, τὸν πολυμήχανον, καὶ ἀρχαῖον δράκοντα, Μοναζουσῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, Μάρτυς πολύαθλε.

Δύο φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, Ἀνατολῆς νοητῆς, ἀνατέλλουσι χάριτι, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, εὺσεβῶς καταυγάζουσιν, ὑπερβαλλούσαις ἄθλων λαμπρότησι, καὶ ῥαμάτων, θείοις πυρσεύμασιν, ὃν τὴν ὑπέρφωτον, ἔορτὴν γεραίροντες, τὸν δι' αὐτῶν, πάντας ἀγιάζοντα, Χριστὸν δοξάσωμεν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Δεῦρο ψυχή μου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνούς, ἐκ καρδίας πηγάζουσα, τὴν Παρθένω βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἀγνή, τῆς φοβερᾶς μιε ῥύσαι κολάσεως, καὶ κατασκήνωσον, ἐνθα ἡ ἀνάπαυσις, καὶ ἡ χαρά, ἡ διαιωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὃ μυστηρίου φρικτοῦ! ὃ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σὲ ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν. Ἐκλαίε λέγουσα, Οἵμοι Τέκνον φίλτατον! πῶς ὁ δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυτος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Άγίων ὁ παρών.

Ωδὴ α' Ὅχος πλ. β'

«Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ ἐπινίκιον ὡδήν, ἐβόα ἄσωμεν».

Τοὺς ἀνεσπέρους φωστήρας τοὺς λογικούς, οὐρανοὺς τοὺς λάμψαντας, ὑπὲρ ἥλιον ἐν γῇ, τοῦ Χριστοῦ τοὺς θείους Αθλητάς, ἐν ὀδαῖς πνευματικαὶς πίστει τιμήσωμεν.

Ἐλληνικῆς ἀπὸ ῥίζης στειρωτικῆς, εὐθαλῆς ἐβλάστησας θεοδώρητος βλαστός, Γαλακτίων κόσμω τοὺς καρπούς, προβαλλόμενος τῆς σῆς ἀτρέπτου πίστεως.

Ἐπιστημόνως τὴν πίστιν τὴν πρὸς Χριστόν, ἐκζητοῦσα ἔδραμες, πρὸς ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, καὶ τυχοῦσα θείας δωρεάς, Ἐπιστήμη νυμφικῶς τούτῳ νενύμφευσαι.

Θεοτοκίον

Κατεποντίσθην ὁ τάλας ἐν τῷ βυθῷ, τῶν πολλῶν μου πράξεων, καὶ πρὸς σὲ τὴν ἀγαθήν, καταφεύγω Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, δός μοὶ χείρα βοηθείας καὶ διάσωσον.

΄Ωδὴ γ'

«Οὐκ ἔστιν ἄγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου».

Ἐφέσει κρείτονος ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀνεκφράστου, τῶν φθαρτῶν ὑπερεῖδες, καὶ ὥευστῶν πάντα τερπνά, σὺν Ἐπιστήμῃ Χριστῷ Γαλακτίων, εὐπειθῶς ἐπόμενος.

Ὑσθέντες βρόχων σαρκικῶν, καὶ παθῶν πολυπλόκων, ἐν ἀσκήσει τῷ πόθῳ, συνεδέθητε Χριστοῦ, θυσίᾳ δὲ καθαρά, ἐν ἀθλήσει, τούτῳ προστηνέχθητε.

Τῷ θείῳ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, ἀρνησάμενοι κόσμον, συνεδέθητε μᾶλλον, τῷ Πνεύματι Ἀθληταί, καὶ διὰ πόνων πολλῶν, βασιλείας, θείας ἡξιώθητε.

Θεοτοκίον

Οὐκ ἔστιν ὅστις πρὸς τὴν σήν, καταπέφευγε σκέπην, καὶ οὐκ ἔτυχε Κόρη, τῶν πολλῶν σου οἰκτιρμῶν, διὸ δέομαι τῆς σῆς, ὅπως τύχω, Κόρη ἀντιλήψεως.

Κάθισμα Ἡχος δ' Ταχυ προκατάλαβε

Ἀσκήσει λαμπρύνας σου, τὸ ὄπτικὸν τῆς ψυχῆς, ἀκτίσιν ἀθλήσεως, φωταγωγεῖς τοὺς πιστούς, Γαλακτίων μακάριε, ὅθεν σου τὴν ἀγίαν, καὶ φωσφόρον ἡμέραν, πίστει ἐπιτελοῦμεν, εὐσεβῶς σοὶ βιῶντες. Ός ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστόν, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἡ κυήσασα, σὺν Ἀσωμάτοις αὐτόν, ἀπαύστως ἱκέτευε, ἀφεσιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοὶς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνούσι σε κατὰ χρέος, μόνη Πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρῷ σὲ ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο. Τὶ τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο Υἱέ μου θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὁμιλεῖ τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεώτας, θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

΄Ωδὴ δ'

«Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαράς, ἐν Κυρίῳ ἔορτάζουσα».

Θεοῦ σὲ πρόνοια, βλαστὸν ἀνέδειξε, στειρευούσης νηδύος τῶν ἀρετῶν, τοὺς καρποὺς πληθύνοντα, καὶ καρποφόρον δεικνύντα, παραινέσει τὴν σύζυγον.

Χριστὸν ἐπόθησας, κόσμον ἐμίσησας, κατεφρόνησας πλούτου, δόξης, τρυφῆς, καὶ τιμῆς ἡλόγησας, φθαρτῶν τὰ ἄφθαρτα σοφῶς, ἀλλαξάμενος πανόλβιε.

Χριστοῦ τοὶς ἵχνεσι, κατηκολούθησας, ἀκλινῶς Γαλακτίων σὺν τῇ σεπτῇ, Ἐπιστήμῃ ἔνδοξε, διὸ καὶ δόξης παρ' αὐτοῦ, καὶ στεφάνων κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον

Ναὸν ἐμόλυνα, κακῶς τοῦ σώματος, Παναγία Παρθένε τὸ καθαρόν, Θεοῦ οἰκητήριον, κάθαρον ῥύπου μὲ παντός, τῶν παθῶν μου ταὶς πρεσβείαις σου.

΄Ωδὴ ε'

«Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ, τὰς τῶν ὄρθριζόντων σοὶ ψυχάς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον».

Τῷ θείῳ φέγγει καταυγασθείς, καὶ τῆς ἀπαθείας καλλοναίς, περιλαμφθεὶς Γαλακτίων σοφέ, ἐπεισας ἀγνεύειν σὺν σοὶ τὴν σύζυγον, ζυγὸν ἀνελομένην, τὸν ἐλαφρόν τοῦ Χριστοῦ.

Πυρὶ πυρούμενοι πειρασμῶν, πὺρ φιληδονίας καὶ πυράν, πολυθεῖας ἐσβέσατε, ἄμφω τὰ συμφέροντα συμφρονήσαντες, ἐν πόνοις πολυτρόποις, ψυχῆς καὶ σώματος.

Νόμω πειθόμενοι τοῦ Θεοῦ, ἄραντες ἐπ' ὕμων τὸν σταυρόν, εἴλεσθε βίον τὸν ἀμεμπτον, καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθητε, ἀσκήσει καὶ νομίμοις, ἄθλοις ἐκλάμψαντες.

Θεοτοκίον

Ἡλίου ὅχημα φωτεινόν, κάθαρον τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς, καμοῦ τοῦ δούλου σου δέομαι. τάχυνον τὴν χάριν τῆς εὐσπλαγχνίας σου, καὶ ἵασαι νοσοῦντα, Κόρη Θεόνυμφε.

Ωδὴ ζ'

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψονυμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὔδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βιῷ σοί, Άναγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε».

Τοῦ βίου τὸ βίαιον, βδελυξάμενοι σαφῶς, εἴλεσθε βίον ἀμεμπτον, ὡς βιασταὶ τῆς φύσεως καὶ διπλοῖς, ἐν ἄθλοις προλάμψαντες, διττοὶς τοὶς στεφάνοις κατεκοσμήθητε.

Σωμάτων διάστασιν, ὑποστάντες τῶν ψυχῶν, ἐνώσει διὰ πίστεως, ἀσάρκους πρὶν καθείλετε δυσμενεῖς, αὗθις ὄρωμένους δέ, κατεβάλετε, σθένει θείου Πνεύματος.

Νομίμως ἡρίστευσαν, Γαλακτίων ὁ κλεινός, καὶ ἡ θεόφρων σύζυγος, Ἐπιστήμη ἀνδρείως καὶ καρτερῶς, αὐτῶν ταὶς δεήσεσι, τὰ ἔλέη σου Λόγε πᾶσι δώρησαι.

Θεοτοκίον

Ἀγάθυνον Δέσποινα, τὴν ψυχήν μου ἐν πολλοῖς, κεκακωμένην πταίσμασι, καὶ τὸν δοτήρα πάντων τῶν ἀγαθῶν, Θεὸν καθικέτευε, βασιλείας τῆς ἄνω ἀξιώσαι με.

Κοντάκιον Ἡχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

Μαρτύρων Χριστοῦ, τοὶς δῆμοις ἡριθμήθητε, ἀγῶσι στερροῖς, φαιδρῶς ἀγωνισάμενοι, Γαλακτίων ἔνδοξε, σὺν συζύγῳ σεπτὴ καὶ συνάθλῳ σου, Ἐπιστήμη, τῷ μόνῳ Θεῷ, πρεσβεύοντες ἄμφω ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ο Οἶκος

Τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι Γαλακτίωνα, ἐν ἀσμάτων ὠδαὶς εὐφημήσωμεν, σὺν τῇ πανευκλεεῖ συζύγῳ, τῇ φερωνύμῳ Ἐπιστήμῃ οὕτοι γὰρ καθεῖλον τοῦ ἔχθροῦ τὸ φρύναγμα, καὶ εἰδώλων τὸ ἄθεον ἥλεγξαν, τὴν δὲ πίστιν Χριστοῦ ἀνεκήρυξαν. Διὸ περιφανῶς λαβόντες παρ' αὐτοῦ, τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας, ἀπαύστως πρεσβεύοντιν ὑπέρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον

Τὴ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

Στίχοι

- Άσυνδυάστους συζύγους κτείνει ξίφος,
- Τὴν ψυχικὴν σύζευξιν ἡγαπηκότας.
- Τμήθη Ἐπιστήμη Γαλακτίων τ' ἐνὶ πέμπτῃ.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἅγιων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἐβδομήκοντα Ἐρμά, Πατρόβα, Λίνου, Γαϊου καὶ Φιλολόγου.

Στίχοι

- Ἐρμάς, Πατρόβας καὶ Γάϊος τρεῖς ἄμα,
- Ἀπόστολοι θνήσκουσιν, οἵ τριάς φίλη.
- Καθείς, Ἰησοῦς γνώσεως θείας λίνον,
- Ζωγρεῖ σε, Λίνε, καὶ μεθιστὰ τοῦ βίου.
- Φιλόλογος φιλῶν σὲ τὸν Θεὸν Λόγον,
- Πληροῖ λόγους σούς, καὶ θανων σύνεστί σοί.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Δομνῖνος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι

- Άνασκοπῶν πὺρ τῆς γεέννης Δομνῖνος,
- Τὸ τὴ δὲ πὺρ ἔφριττεν οὐμενουν ὅλως.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Τιμόθεος, Θεόφιλος καὶ Θεότιμος, πυγμαὶς τελειοῦνται.

Στίχοι

- Τὸν Τιμόθεον, καὶ συναθλητὰς δύω
- Κτείνουσι πυγμαί, καὶ Θεὸς τιμᾶ Λόγος.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Δωρόθεος, θηρίοις ἐκδοθείς, τελειοῦνται.

Στίχοι

- Ὁ Δωρόθεος ἐκδοθεὶς τοὶς θηρίοις,
- Δῶρον προσήχθη τῷ Θεῷ προσδεκτέον.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, οἱ ἄγιοι Εὐψύχιος καὶ Καρτέριος, τὰ αἰδοῖα τμηθέντες, τελειοῦνται.

Στίχοι

- Αἰδοῖα Καρτέριος ἐκτετμημένος,
- Σὺν Εὐψυχίῳ καρτεροψύχως φέρει.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Σιλβανός, εἰς μέταλλα βληθείς, τελειοῦνται.

Στίχοι

- Ἐν τοῖς μετάλλοις Σιλβανὸς βεβλημένος,
- Λείπει μέταλλα καὶ μεταλλάττει βίον.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Πάμφιλος, ξεσθεὶς καὶ φυλακισθεὶς τελειοῦνται.

Στίχοι

- Φρουρὰ δαμασθείς, καὶ πρὸ τῆς φρουρᾶς ξέσει,
- Διπλοῦν λάβοι Πάμφιλος εἰκότως στέφοις.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὄσιον Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ὄμοιογητοῦ.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Χριστάγγελός τὶς ψῆφος Ἀγαθαγγέλω
- Ἡ τῆς τελευτῆς ψῆφος ἦν ἐκ τοῦ ξίφους.

Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωνά, ἀρχιεπισκόπου Νοβογοροδίας Ῥώσου τοῦ θαυματουργοῦ.

Ταὶς τῶν Ἅγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλεῆσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'

«Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἅγγελος τοὶς Ὄσιοις Παισί, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον, πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοῶν. Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Δροσοβόλος ύμᾶς χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, πανσόφως προσανέψυχε, πυρπολουμένους πειρασμῶν πυρὶ καὶ ἀλγειῶν, ἀσκήσεως καὶ τῶν αἰκισμῶν, οὓς ἐν ἀθλήσει καρτερῶς, αὗθις ὑπέστητε.

Τῆς ἀγνείας μὲν τῷ πόθῳ καὶ ἀσκήσεως, στέργετε τὴν διάστασιν, ἐν ὁμονοίᾳ δὲ ψυχῆς διὰ πίστεως στερράς, συνδούμενοι πρὸς ἀθλητικάς, αὗθις ἡνώθητε λαβάς, Ὄσιομάρτυρες.

Γαλακτίων ὁ πανένδοξος θεσπίσμασι, πειθήσας τοῦ Παντάνακτος, τὰ θεσπίσματα ώς ληρήματα τῶν δυσσεβῶν, ἥγήσατο, ὅθεν οὐρανῶν, τὴν βασιλείαν ἐν Χριστῷ κλῆρον ἀπείληφεν.

Θεοτοκίον

΄Υπερτέρα ἐχρημάτισας Πανάμωμε, τῶν νοερῶν Δυνάμεων, ὃν γὰρ ἐκεῖνοι οὐ τολμῶσιν ὅλως κατιδεῖν, ἀγκάλαις ἐβάστασας ταὶς σαίς, χαριστηρίοις σὲ φωναίς, ὅθεν δοξάζομεν.

΄Ωδὴ η'

«Ἐκ φλογὸς τοὶς Ὄσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας, ἄπαντα γὰρ δράς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τοῦ τῆς φύσεως πόθου φύλτρον θερμότερον, πρὸς Χριστὸν ἐσχηκότες, σαρκὶ καὶ αἷματι, ὅλω τῷ νοὶ προσανέχειν ἀπείπασθε, σχέσεως ὑλώδους, ἐμφρόνως ἀποστάντες.

Τῆς πρὸς σάρκα φιλίας ἔνως διέστητε, τῆς ἀγνείας τῷ φύλτρῳ θείως ἡνώθητε, καὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ συνηρμόσθητε, κλέος συζυγίας, ἀζύγων μέγα θαῦμα.

Βασιλείαν τὴν ἄνω Μάρτυς θεσπέσιε, κατοικῆσαι σπουδάζων, ταύτην κατέλαβες, αἷμασι τοὶς σοίς, Γαλακτίων ὀνούμενος, σὺν τῇ Ἐπιστήμῃ, τῇ σὴ καλὴ συνάθλω.

Θεοτοκίον

΄ῶσπερ πύρινος θρόνος φέρεις Πανάμωμε, τὸν ἐν κόλποις πατρώοις ἀναπαυόμενον, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν, Θεοτόκε ἵκέτευε, ὅπως αἰωνίου, ρύσθημεν καταδίκης.

΄Ωδὴ θ'

«Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾶ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ παναγνε, ὠράθη βροτοίς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταὶς οὐρανίαις στρατιαις σὲ μακαρίζομεν».

Χριστοῦ τῷ πόθῳ θερμῶς στομούμενοι, σχέσιν ψυχρὰν τοῦ βίου καὶ τοῦ φύλτρου τῆς φύσεως, καὶ δεσμοὺς τῆς σαρκὸς διερρήξατε, διὰ τὴν ἐν Τριάδι μίαν θεότητα, Μάρτυρες δυάδος, ὑλικῆς ὑπεργενόμενοι.

Χοροὶς Μαρτύρων, Παρθένων τάγμασιν, ἐν οὐρανοῖς χορεύων, καὶ φωτὶ ἀγαλλόμενος, σὺν τῇ σὴ συζύγῳ Ἐπιστήμῃ κακῶν, λύσιν ἡμῖν βραβεύεις, νίκας τῷ Ἀνακτὶ, κόσμῳ Γαλακτίων, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στερρῶς ἐν πίστει εἰς ἐν ἐνούμενος, πανευκλεῶς ὁ θεῖος Γαλακτίων ὁ πάνσοφος, καὶ τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ συνδούμενος, συνήθλησε γενναίως, τούτων δεήσεσιν, οἴκτειρον ἡμᾶς Λόγε Θεοῦ, ὃς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον

Φωναὶς ὑμνοῦμεν χαριστηρίοις σε, οἱ διὰ σοῦ τυχόντες ἀληθῶς τῆς Θεώσεως, καὶ βιώμέν σοί. Χαῖρε Πανάμωμε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε παλάτιον, τοῦ Παμβασιλέως καὶ Θεοῦ, χαῖρε Μητρόθεε.

΄Εξαποστειλάριον

΄Ο οὐρανὸν τοὶς ἄστροις

Τραφεὶς τῷ γάλακτι Μάρτυς, τῆς πίστεως Γαλακτίων, σὺν τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ, ἐνήθλησας μεχρὶ τέλους, ὑμῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ρύσθείημεν τῆς γεέννης.

Θεοτοκίον

Χαριστηρίοις ὑμνοῖς, δοξάζοντές σε Παρθένε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, βιώμέν σοὶ Θεοτόκε. Χαῖρε ἀνύμφευτε Μήτηρ, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης.

΄Η λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθου, καὶ Ἀπόλυσις.